

Kádár János elvtárs egy szovjet katonai alakulatnál

Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, az SZKP XXIII. kongresszusán részt vevő magyar pártküldöttség vezetője Szipka Józsefnek, a delegáció tagjának, hazánk moszkvai nagykövetének kíséretében csütörtökön ellátogatott a Kalinyinról elnevezett „Tamany” gépesített gárda-lövészhadosztályhoz. Vele volt Strahl Sándor ezredes, moszkvai magyar katonai attasé is.

Kádár János és kísérete először az egyik gépesített lövészszázad elhelyezési körletét látogatta meg, megnézte akatonák hálótermeit, járt a modern konyhában és étkezdében, majd a katonák klubjában. Megtekintette a rádió- és tv-berendezésekkel felszerelt harcokcsi-gyakorlóteret.

A hadosztály gyűlést ren-

dezett a magyar vendégek tiszteletére. A gyűlésen Beljarszkij alezredes, a Szovjetunió Hőse, a hadosztály politikai osztályának vezetője, majd Sepel alezredes, Magyarország felszabadításának részt vevője és Pavlik őrmester szólalt fel.

Kádár János beszédében tolmácsolta a magyar kommunisták, néphadseregünk és egész népünk forró jókívánságait. Hangsúlyozta, hogy pártunk az SZKP XXIII. kongresszusának igen nagy jelentőséget tulajdonít. Aláhúzza: ismét meggyőződünk róla, hogy egységünk az SZKP-val szilárd alapokon nyugszik.

Az MSZMP első titkára szobrot ajándékozott az alakulatnak, amelytől miniatűr harcokcsimodellt kapott emlékül. (MTI)

Ösztönzőbb bérezzéssel kísérleteznek a műszaki tervezésben

Az Építésügyi Minisztérium kérésére több mint egy éve végez bérezési kísérleteket a Győri Tervező Vállalat.

Az új módszer lényege az, hogy a tervezői csoportoknak a kiadott feladat elvégzéséért járó bért egy összegben, előre utalványozzák. Ezt az összeget viszont csak a feladat elvégzése után kapják meg, s addig az alapfizetést vehetik fel, mint előleget. A kész tervet a vállalat műszaki bizottsága veszi át és értékeli, minősíti. Ha a munka műszaki színvonalra az átlagot meghaladja, akkor a bizottság honorálja ezt a teljesítményt, növeli az utalványozott bért, de ellenkező esetben csökkentést ír elő. A tervezői csoportok így nemcsak a munkák gyors, hanem magas színvonalú elvégzésére törekedtek. Ez a bérezési forma tehát sokkal eredményesebben ösztönöz a minőségi munkára, mint a korábbi prémiumrendszerek.

A kísérlet kedvező tapasztalatait továbbfejlesztik.

Az MSZMP IX. kongresszusának tiszteletére

Akik a versenyt kezdeményezték

Az újszegedi szövőgyár cérnázó üzemében rend és ütemesség uralkodik. Pontosan dolgoznak a gépek és az emberek. Nagy szerepet játszik ebben az a kollektíva, amelynek többsége brigádokban szerveződve küzd a szocialista címért. Felajánlásait is másfél hónappal ezelőtt hozták nyilvánosságra, senkitől sem inspirálva. Maguk kezdeményezték és választották meg a nem is könnyű pontokat pártunk IX. kongresszusának tiszteletére.

Igy kezdődött

A két legrégebbi brigád, a Május 1. és a Március 8. értekezletet tartott, ahol többben is szóvá tették: valamilyen formában munkaversenyt kellene indítani a közelgő pártkongresszus tiszteletére.

— Valami olyasmit, amilyen még nem volt, hogy ne legyen sablonos — vélekedtek a brigádtagok tagjai.

Azután megszületett az elhatározás: mivel a legtöbb dolgozó szocialista címért versenyző brigádban van, olyan versenyt kezdeményezzenek, amely a szocialista műszak, vagyis szakmáért folyik.

— Azok a partik indulhatnak, ahol a dolgozóknak legalább a kétharmada szocialista brigádban van, — határozták el a tagok.

Igy kezdődött. Majd felkeresték a pártszervezet és a szakszervezet titkárait, aztán az üzem vezetőjét, és rögzítették elhatározásukat.

Nyolc pont

Az üzemrészt irodájában sokan vannak. A bejárati ajtó előtt díszes oklevelek bizonyítják, hogy nem volt joggal az a megállapítás, mely dicserő a cérnázóüzem kollektívájának pontos jó munkáját. Az üzemvezető elemi teszi a brigádok által

aláírt jegyzőkönyvet és a felhívást.

A felhívásban ez olvasható: „Mi, a Május 1. és a Március 8. háromszoros szocialista címet nyert brigád tagjai azzal a felhívással fordulunk a többi szocialista címért versenyző brigádhoz, hogy indítsanak versenyt a szocialista szakmáért cím elnyeréséért. A mi szakmáinkban megteremtjük ennek politikai és gazdasági feltételeit és a vállalások teljesítése alapján hisszük, hogy ezzel is további lépést teszünk a szocialista építésben. Versenyünket a IX. pártkongresszus tiszteletére indítjuk és bízunk benne, hogy a többi brigádok lelkes hozzáállásával eredményeink méltóak lesznek szándékainkhoz”.

Csak annyi megjegyzést, hogy a felhívást kezdeményező két brigád azóta már elnyerte a bronzkoszorús plakettet, mivel négy esztendője folyamatosan megszerezték a szocialista brigád címet.

A vállalat elég komoly feladatokat határoz meg. Idezzük a nyolc pontot:

1. A termelékenységét négy százalékkal javítjuk, a múlt évéhez viszonyítva.

2. A száz százalék alatt teljesítő munkatársaink számát felére csökkentjük. Ezt is a múlt évéhez viszonyítva.

3. A minőségi hibakönyvben bejegyzett hiányosságokat ugyancsak a felére csökkentjük.

4. Az anyagtakarékosság területén a múlt évi 0,47 százalékos hulladékarányt szakmánként 0,40 százalékra szorítjuk le, ami 2 ezer kilogramm ólalmegtakarítást jelent parunként.

5. A szakmáink dolgozóinak kétharmada részt vesz politikai oktatáson.

6. A szakmáink dolgozóinak legalább kétharmada megszerzi a szakmunkás-bizonyítványt, 1967. április 1-ig.

7. A szakmáink egyik szocialista brigádja levelező kapcsolatot teremt egy szovjetunióbeli textilgyár szocialista brigádjával.

8. A parti dolgozó a vállalat által tartott rendezvényeket rendszeresen látogatja.”

A vállalat aláírták a brigádvezetők, az üzem vezetői, aztán a szakmáink röpgyűlést rendeztek, és ott mindenki elfogadta ezeket a pontokat.

A címet nem adják ingyen

Sokáig beszélgettünk az üzemrész vezetőjével és a két brigádvezetővel — Szőgi Rózival és Ungi Mihállyal.

— A címet nem adják ingyen — mondta az üzem vezetője. Valóban komoly feladatokat kell teljesíteni a szakmáinknak, hogy a szakmáink nyerjen szocialista címet.

Az üzem vezetője elmondta, hogy kíváncsiságból már márciusban kiértékeltek a szakmáink teljesítését.

— Ha hiszi, ha nem, a közösség máris jobb eredményt ért el, mint az elmúlt időszakban. Például a kezdeményező parti — Révész László szakmánya — márciusban 112 százalékra teljesítette termelékenységét. A másik szakmáink, amely ugyancsak részt vesz ebben a versenyben, 107 százalékot ért el. A harmadik szakmáink, amely még nem vesz részt, 104 százalékot teljesített. Szóval van valami húzóerő a vállalat kötelezettségében.

Beszéd helyett

Szőgi Rózi és Ungi Mihály né több mint harminc éve dolgoznak a vállalatnál. Azt mondják, hogy dolgozni megtanultak, beszélni nem nagyon szeretnek. De Szőgi Rózi mégis megszólal:

— Reméljük, hogy megnyerjük a versenyt. Persze, sok függ a művezetőktől, a segítőktől, amire egyelőre nincs panaszunk.

Sokat mesélnek brigádjuk életéről, a jó kollektív szellemről, a kellemes élményeket nyújtó nyári kirándulásokról, s mondják egymás után, hogy az idén hova mennek közös kirándulásukra, s miként töltik el hasznosan szabadidejüket.

Unginé mondja:

— Már az is eredmény, hogy a felhívásunk óta több brigád alakult és részt vesz a szocialista munkaversenyben.

Igen, több brigád alakult, hisz a szocialista szakmáink címetek egyik előfeltétele, hogy a dolgozók többsége szocialista brigádokban versenyezzen. A Vörös Lobogó brigád nemrégiben szerveződtött Szűgyi Jánosné vezetésével. Az új brigád tagjai közül Kiss Jánosnéval váltottam néhány szót, aki azzal kezdte, hogy „Írtó zavarban vagyok, nem tudok én semmit mondani”. Végül mégiscsak elmondta, hogy amióta a brigádban vannak, valahogy változott a szellem, jobban figyelnek egymásra és segítenek is, ha arra szükség van.

Révész László a szocialista szakmáink címre aspiráns szakmáinkvezető mondja el, hogy az összefogás komoly eredményt hoz.

— Ha csak egy nap alatt két percet nyerünk, mivel segítenek egymásnak a brigád tagjai, az háromszázhatvanöt perc. És a sok kicsi sokra megy.

Igen, sokra megy és sok beszédre nincs idő, hisz az ütemességet nem lehet megbontani. Mert a cérnázóban minden pontos, a gépek munkája, és a munkások ritmusa is.

G. I.

Iparjogvédelmi napok Szegeden

Sajtótájékoztató az SZMT-ben

Az Országos Találmányi Hivatal és a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa az áprilisi technika hónapja alkalmával 13—15-ig iparjogvédelmi napokat rendez Szegeden és a megyében. Tegnap, csütörtökön az SZMT-ben sajtótájékoztatót tartott az iparjogvédelmi napokról Kiss András, a találmányi hivatal elnökhelyettese.

Az iparjogvédelemhez általában a találmányok, újítások ipari minták és védjegyek védelme tartozik. A felsoroltak közül természetesen az újítómogalom a legelterjedtebb: az ipar szocialista tulajdonba vételétől 4 és félmillió újítást nyújtottak be a dolgozók országsszerte, s az elfogadott újításokért másfél milliárd forint díjat kaptak. Csak tavaly, 1965-ben 250 ezer új-

tást adtak be, ezek felét elfogadták és 92 ezret be is vezettek a gyakorlatba. Az újításokkal kapcsolatban gyakran okoz problémát az eljárás és a díjazás. Olykor több újítási díjat is meg lehetne ítélni, mint amennyit kifizetnek. A világon évenként 500 ezer találmányt jelentenek be, nálunk természetesen sokkal kisebb ez a szám. Itt a bel- és külföldi bejelentés okoz gyakran problémákat. Az ipari minta a formákra vonatkozik, míg a védjegy nevet ad a gyártmányoknak. Szegeden mindössze két üzemnek van védjegye, a húsipari vállalatnak és a hangszerkészítőnek, de egyik sincs külföldön bejelentve. Összevetésül érdemes megjegyezni, hogy a világon 170 ezer védjegy van forgalomban. Magyarországon 6 ezer, de ebbe beletartoznak

a külföldről bejelentettek is. A hazai gyártmányok védjegyét tekintve Budapesten kétezer, és másutt az országban mindössze hatvan-kilenc létezik.

Az iparjogvédelmi napok feladata, hogy az üzemekkel, vállalatokkal, dolgozókkal, újítókkal megismertesse a rendeleteket, az eljárási módokat. Április 13-án Tasnádi Emil, az Országos Találmányi Hivatal elnöke tart előadást „Az újító- és feltaláló-tevékenység jelentősége a műszaki fejlesztésben” címmel. Utána műszaki fejlesztési kiállítás nyílik a Juhász Gyula Művelődési Otthonban, majd az iparjogvédelmi kérdésekkel kapcsolatban tanácsadó szolgáltatást tartanak. 14-én a kenderfonógyárban lesz tájékoztató előadás és tanácsadó szolgálat, 15-én a DÁV-nál.

melőgazdaság, az ipar és a mezőgazdaság arányos fejlesztése.

A mezőgazdaság fejlesztése ugyanis nem szűk értelemben vett mezőgazdasági, hanem iparfejlesztési feladat is. A mezőgazdaság egyrészt az ipar nyersanyag-szállítója, másrészt az ipar legjelentősebb piaca is. Továbbá, nyersanyagban szegény ország lévén, jelentős mértékben a fokozott mezőgazdasági exporttal termeljük ki annak a devizamennyiségnek egy részét, amelyért külföldi ipari nyersanyagot és gépet vásárolhatunk. Ilyen összefüggésben tehát, a mezőgazdaság fejlesztése a belső ellátás javítása mellett külkereskedelmi szempontokból sem pusztán paraszti érdek, hanem egyúttal az egész dolgozó nép elsőrendű érdeke is.

A mezőgazdaság fejlesztését az elkövetkezendő időszakban alapvetően a munkaerőhelyzet és az anyagi-műszaki ellátás mértéke határozza meg. A harmadik ötéves tervben a mezőgazdaság fejlesztésére irányuló beruházási összegeknél körülbelül 42 százalékát még mindig a behozott paraszti eszközök pótlására, illetve az elhasznált termelőeszközök felújítására kell fordítanunk. Az előző tervidőszakkal szemben most már mintegy 47 százalékát tudjuk a termelés fejlesztésére fordítani, ha a járulékos beruházásokat is ideszámítjuk.

Az utóbbi időben egyre több termelőszövetkezet sürgette a takarmánytápok egy részének helyszíni, üzemben belüli keverését. Nálunk, ahol az abraktakarmány 90 százalékát a felhasználó gazdaságok termelik, az ésszerű megoldás az lenne, hogy a megtermelt nyersanyagot minél kevesebb szállítással használják fel az üzemek.

A helyi keverés megvalósításának több előnye is lesz. Az egyik: az üzemekben történő keveréssel a kész takarmánytápot terhelő 40 forint mázsánkénti gyártási és szállítási költség felére csökken. Másik előnye, hogy a gazdaságok az egyes gyógyszer- és preventív védekezőanyagokat a takarmányba keverve gyorsan és hatékonyan tudják az állatállománynak juttatni. Erre központi ipari keverés esetén nincs lehetőség. További nagy előnye lesz az, hogy a koncentrátumadagolással lehetőségük nyílik a szövetkezeteknek saját fejérforrásaik — olajmagdara, borsó, lucernaliszt, főlőzött tej stb. — nagyobb mérvű kihasználására, mellyel végeredményben az importot csökkenthetjük.

Ezután a termelőüzemi raktárak és szárítók építésének szükségességéről beszélt Fehér Lajos, majd a továbbiakban rámutatott:

Azoknak a szőlőtermesztő nagyüzemeknek, amelyek kedvező adottságokkal bírnak — az ál-

lami boripar fejlesztése mellett — lehetővé kell tenni az önálló szőlőfeldolgozási tevékenység folytatását.

Jelenleg a mezőgazdasági üzemek, s ezen belül a termelőszövetkezetek kiegészítő üzemági tevékenységét számos korábbi rendelet tiltja, vagy a gyakorlatban igen szűk korlátok közé szorítja. E korlátozás komoly károkat okoz a népgazdaságnak.

Szükséges, hogy a mezőgazdasági üzemek a jövőben minden olyan kiegészítő-feldolgozó tevékenységet folytathassanak, amelyek lehetővé teszik a természeti vagy más helyi adottságok kedvező kihasználását, amelyekre megrendelés van, illetve, amelyek iránt helyi, országos vagy exportigények jelentkeznek, végül, amelyeknek a megrendelő által támasztott szakmai vagy országosan előírt egészségügyi feltételeit a gazdaságok biztosítják.

Fehér Lajos ezután a megoldásra váró gazdaságpolitikai feladatokról beszélt, s a többi között a következőket mondta:

A mai alacsony mezőgazdasági árszínvonal mellett a termelőszövetkezetek többsége saját erőből képtelen a korszerű gazdálkodás nagy befektetésekkel járó anyagi-műszaki megalapozására. Ezért vált elkerülhetetlenné, hogy az állam különböző utakon visszajuttassa nekik a befektetéshez szükséges eszközöket, illetve ezek nagyobb részét. Így alakult ki az a gyakorlat, hogy a termelőszövetkezetek állami hitelekkel és dotációkkal bővítették termelőkapacitásukat.

A termelőszövetkezetek azonban (az állami vállalatokkal szemben) nem ingyen kapják a beruházásokat: a hiteleket vissza kell fizetni, illetve törleszteni. A szövetkezetek jelenlegi termelési színvonal és az érvényes árszínvonal mellett a gazdálkodás fejlesztéséhez igénybe vett hitelállomány nem áll arányban a szövetkezetek mostani és 1970-ig várható fizetőképességével. Állandóan fokozódik a szövetkezetek adóssága.

A mezőgazdaságunkban uralkodó körülmények tehát olyanoknak ítélték meg, hogy a termelőüzemek egy részében nem érvényesül az állami érdekekkel megvalósítására alkalmas anyagi érdekeltség, megközelítően sem biztosítottak az ésszerű, önálló gazdálkodás gazdasági-pénzügyi-jövedelmi feltételei.

A mezőgazdaság jelenlegi pénzügyi-jövedelmi helyzetének kialakításában jelentős szerepe van a mezőgazdasági termékek és a mezőgazdaságban termelőeszközként felhasznált iparcikkek árszínvonal közötti aránytalanságnak.